

Postanowieniem z dnia 26 marca 2021 r. Trybunał (piąta izba) orzekł:

Artykuł 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie możliwości zastosowania przez państwo członkowskie wobec wnioskodawcy, który wniósł odwołanie od decyzji o przekazaniu do innego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 26 ust. 1 tego rozporządzenia, środków przygotowawczych z myślą o tym przekazaniu, takich jak umieszczenie w specjalnym ośrodku dla cudzoziemców, w którym osobom w nim zakwaterowanym udzielana jest pomoc w celu przygotowania ich przekazania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 9 marca 2021 r. – RW / Österreichische Post AG**

(Sprawa C-154/21)

(2021/C 217/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę rewizyjną: RW

Druga strona postępowania rewizyjnego: Österreichische Post AG

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/679⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że prawo do informacji jest ograniczone do kategorii odbiorców w sytuacji, gdy nie są jeszcze znani konkretni odbiorcy planowanych ujawnień, jednakże gdy dane zostały już ujawnione, prawo to musi obejmować również odbiorców tych ujawnień danych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 11 marca 2021 r. – Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado i Partido político VOX /
Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols,
Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés i Anna Gabriel Sabaté**

(Sprawa C-158/21)

(2021/C 217/33)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżyciele: Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado i Partido político VOX

Oskarżeni: Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés i Anna Gabriel Sabaté

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW⁽¹⁾ umożliwia wykonującemu nakaz organowi sądowemu odmowę przekazania osoby, której dotyczy ENA, w oparciu o podstawy odmowy, które są przewidziane w jego prawie krajowym, lecz nie są wymienione jako takie w decyzji ramowej?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie oraz w celu zapewnienia możliwości realizacji ENA i odpowiedniego skorzystania ze środka przewidzianego w art. 15 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW:

Czy wydający nakaz organ sądowy powinien badać i analizować różne porządki prawne państw w celu uwzględnienia ewentualnych podstaw odmowy wykonania ENA, które nie są przewidziane w decyzji ramowej 2002/584/WSiSW?

- 3) W świetle odpowiedzi udzielonych na poprzednie pytania, biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW właściwość wydającego nakaz organu sądowego do wydania ENA wynika z prawa obowiązującego w państwie wydającym nakaz:

Czy wspomniany przepis należy interpretować w ten sposób, że wykonujący nakaz organ sądowy może zakwestionować właściwość wydającego nakaz organu sądowego do działania w konkretnej sprawie karnej i odmówić przekazania ze względu na to, że uważa, iż ów wydający nakaz organ sądowy nie jest właściwy do jego wydania?

- 4) W odniesieniu do ewentualnej możliwości badania przez wykonujący nakaz organ sądowy poszanowania praw podstawowych osoby, której dotyczy nakaz, w państwie wydającym nakaz:

4.1. Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW umożliwia wykonującemu nakaz organowi sądowemu odmowę przekazania osoby, której dotyczy nakaz, z tego powodu, że na podstawie raportu Grupy Roboczej przedstawionego krajowemu organowi wykonującemu nakaz przez samą osobę, której dotyczy nakaz, uważa on, iż istnieje ryzyko naruszenia praw podstawowych owej osoby w wydającym nakaz państwie członkowskim?

4.2. Czy dla celów poprzedniego pytania raport taki stanowi obiektywny, wiarygodny, dokładny i należycie zaktualizowany element, który uzasadnia w świetle orzecznictwa Trybunału odmowę przekazania osoby, której dotyczy nakaz, ze względu na poważne ryzyko naruszenia jej praw podstawowych?

4.3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, jakie elementy są wymagane przez prawo Unii, aby państwo członkowskie mogło stwierdzić, że w wydającym nakaz państwie członkowskim istnieje ryzyko naruszenia praw podstawowych, na które powołuje się osoba, której dotyczy nakaz, i które uzasadnia odmowę wykonania ENA?

- 5) Czy okoliczność, że osoba, o której przekazanie wniesiono, mogła podnieść przed sądami państwa wydającego nakaz, w tym w postępowaniu dwuinstancyjnym, brak właściwości wydającego nakaz organu sądowego oraz zakwestionować nakaz jej aresztowania i gwarancję jej praw podstawowych, ma wpływ na odpowiedzi na powyższe pytania?
- 6) Czy okoliczność, że wykonujący nakaz organ sądowy odmawia wykonania ENA w oparciu o podstawy, które nie są wyraźnie przewidziane w decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w szczególności ze względu na to, iż uważa on, że wydający nakaz organ sądowy nie jest właściwy oraz że istnieje poważne ryzyko naruszenia praw podstawowych w państwie wydającym nakaz, i czyni to bez wystąpienia do wydającego nakaz organu sądowego o przekazanie konkretnych informacji dodatkowych, które miałyby wpływ na to orzeczenie, ma znaczenie dla odpowiedzi na powyższe pytania?
- 7) Jeżeli z odpowiedzi na powyższe pytania będzie wynikać, że w okolicznościach niniejszej sprawy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW stoi na przeszkodzie odmowie przekazania osoby w oparciu o wymienione podstawy odmowy:

Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW stałaby na przeszkodzie wydaniu przez sąd odsyłający nowego ENA przeciwko tej samej osobie i wobec tego samego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1)